

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Félévre . . . 3 „ — „
 Negyedévre . . . 1 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 50 „
 Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádoey-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 széktüldésére vonatkozó fölsszó-
 lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként háromszor: **kedden, csütörtökön és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.

Kéziratok vissza nem adának

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek fő

Egyes számok kaphatók:
 Weldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér). Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér). Köszl János (fő-tér). Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

A városatyák.

Pécs, 1894. április 18.

A hétfőn megtartott városi közgyűlésen ujjal meggyőződhetett mindenki róla, hogy a város törvényhatósági bizottságának tagjai, ha nézeteik egyes kérdésekben nem is mindig találkoznak, a mint ez oly nagy testületnél nem is lehetséges, nagyban és egészben mégis hivatásuk magaslatán állanak s a város ügyei intézése körül feladatukat komolyan teljesíteni törekednek.

Városunk anyagi helyzete nemcsak nem fényes, sőt tekintettel arra a sok kulturális és igazgatási feladatra, melyek az adózó polgárok zsebére parancsoló szükségességgel igénybe veszik, nagyon is nyomorúságos. Nincsen nagy jövedelmet hajtó köztulajdonunk, mint az alföld nagy magyar városainak, a gazdag polgári osztálynak alig egy-két képviselője akad falaink között, szőlőinket tönkretette a filloxeravész s a városnak ez a hajdan gazdag jövedelmi forrása nemcsak bedugult, de a rekonstrukció nagy munkájában folyton újabb áldozatokat igényel a város lakosságától, kereskedelmünk, iparunk — szörványos kivételektől eltekintve — alig terjed túl a helyi szükséglet fedezésén s hozzá míg ezt a helyi szükségletet is kelletnél nagyobb mérvben idegenből szerzi be a városi lakosság, szerencsétlen vasuti összeköttetésünk folytán a világhatalom vonalaiból leszorítva idegen forgalmunk csaknem egyenlő a semmivel. Ezzel szemben állnak azok a terhes követelmények, melyeket korunk szelleme a modern városoktól, hacsak a teljes hanyatlás veszélyének magokat kitenni nem akarják, méltán igényel: kulturális, kényelmi, köztisztasági, rendezési, emberbaráti feladatok teljesítendő s mindez nagy költséggel, a város lakosságának nagy megterhelésével jár.

S mégis a város közgyűlési termében mindenkor azt tapasztalhatjuk, hogy a törvényhatóság képviselő testülete félretéve a szűkkeblűséget, sőt olykor még azt a bölcs mondást is szem elől tévesztve, hogy addig nyújtózunk, a meddig tükörünk ér, egyedül a város fejlesztése, modern

haladása iránti lelkesedéstől áthatva nem riad vissza a hozandó áldozatok nagyságától s a vállalt terhek súlyos voltától, ha azokat a város fejlődése érdekében szükségessé s hasznosnak itéli. S e részben tisztelettel kell meghajlanunk a képviselőtestület külvárosi tagjai előtt, kik a város kulturális és kényelmi intézményeit bizonyára nem veszik s nem is vehetik igénybe oly mértékben, mint a belváros lakossága, s mégis soha oly intézmények létesítésének útjába nem állanak, a melyek a város tekintélyének emelésére, fejlődésének előmozdítására szolgálnak.

A hétfői közgyűlésen is több oly nevezetes intézményre szavazott meg a képviselőtestület tetteket, melyek a város emelésére szolgálni hivatnak: a közkórház kiépítésére 150000 frtot, a kisajátítandó vízjogokra 150000 frtot, a reáliskolai párhuzamos osztályokra helyiségeket és felszerelést, Kossuth Lajos szobrára 1000 frtot, a sétater rendezésére több ezer forintot, több tisztviselő részére fizetés emelést szavazott meg s megmutatta ezzel, hogy a város fejlődése érdekében a legszélsőbb határokig kész menni áldozatkészségével.

Annál kellemetlenebbül hathatott az elfogulatlan szemléltetése az a diszszonancia, melyet a polgármester ur személyeskedő vitatkozási modora idézett elő egy bizottsági taggal szemben. A közeget felemelésénél felszólt Engel József bizottsági tag s azt abból a szempontból elnevezte, mert ez éppen a szegényebb néposztály aránytalan megterhelését vonná maga után. Polgármester erre azzal riposztirozott, hogy Engel csak czéggül hozza fel a szegény néposztály érdekét, mert tulajdonképp a saját érdekében szólalt fel, mint annak idején a vasuti vámdíjak kérdésénél is. Bocsásson meg az általunk igen tisztelt polgármester ur, de az ily vitatkozási modor nem méltó hozzá, mert hová jutunk, ha a közéletben azt kutatjuk, hogy az arra hivatott tényezőket miféle intencziók vezérlik felszólalásaikban s nem érveket iparkodunk legyőzni ellenérvekkel, hanem szándékaik tisztaságát vonjuk kétségbe s ezzel akarunk hatni. Mert az a dolog lényegén utó-

végre is mitsem változtat, hogy a vámemelést Engel azért ellenzi-e, mert az a szegény néposztályra súlyos terhet ró s a forgalomra ártalmas vagy mert ezt esetleg a saját érdekeire nézve is ártalmasnak tartja; a földolog az, hogy igaz-e a mit állított, s éppen ez az mit nem láttunk megczáfolva, mert bizony az a szegény fuvaros, ki sűrűbben jár a határon kívül, jobban megérzi azt az 5 kr emelést, mint a jobbmodu hivatalnok vagy iparos, ki a vámházon kívül még sétálni is alig megy.

Tiszteljük azért egymás véleményét s tétellezzük fel az ellenvéleményükről is azt, hogy hivatásuk gyakorlatában tiszta szándék vezérli őket, ennyit a városatyák méltán várhatnak el a város polgármesterétől.

A főrendiház tárgyalásai a kormány hivatalos tudósításai szerint május elején veszik kezdetüket. A kormány, tekintet nélkül arra, hogy a képviselőház letárgyalta-e már a többi egyházpolitikai javaslatokat, a polgári házassági javaslatot a főrendiházzal tárgyalatni kívánja.

Külföld.

A lefegyverzés. A párisi Petit Parisienne feltűntést keltő táviratot közöl Pétervárról. A teleg-ramm szerint a mostani uralkodó-találkozások a lefegyverzés céljából történtek. Vilmos német császár egyetértésre is jutott Ferencz József királlyal és Umberto királlyal és abban állapodtak meg, hogy előterjesztik az orosz cárnak azt a határozatukat, hogy Pétervárott a lefegyverzés érdekében tartsanak kongresszust. Azt tervezték, hogy az általános lefegyverzés az orosz czár kezdeményezésére történjék. Sándor czár elutasító választ adott. Suvalov nagykövet azt az üzenetet vitte meg, hogy a czár sajnálja, de nem fogadhatja el az eszmét. Így a lefegyverzés jó időre meg-
hiusult.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése április 18-án. Horánszky a 29. §-hoz módosítást ad

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Az anya gyásza.

Tavasszal mikor a kis hóvirág megjelent, mikor eltűnt a jég, a zuzmara a meleg napsugár jóté-kony leheletétől, mikor erdő, mező zöldülni kezdett és az egész természet új életre kelt: akkor ébredt fel két ifju szivben a szerelem.

Meglátták és megszerették egymást, de minek részletezzük ezt tovább, elég az hozzá, hogy mire újra megjött a szép tavasz, a bájos Halmai Mariskát mint menyecskét, mint Temesi Jenő feleségét találjuk annak falusi jószágán, hisz nem is lehetett ez másként, szinte egymásnak voltak ők teremtvé.

Jenő igen derék jó ember volt, csak hogy azt szokták mondani, „az Istennek is a jó kell.“ Ezzel vigasztalták a szegény Mariskát, mikor az ura rövid pár napi szenvedés után hirtelen meghalt.

Mire harmadszor nyíltak ki a virágok a tavasz csókjára, mire újra megjöttek az elköltözött madarak, ő is visszaszállt régi otthonába, a szülői házba; ott még minden a régi, hanem ő változott nagyot. Ugy fájt látni azt a mély gyászba öltözött alakot, aki csak bánatot és szomorúságot hozott magával, meg azt a parányi kis jószágot a keblén, aki most egyetlen boldogsága, vigasza, mindene. Ha reá mosolyog okos szemével, egy egész élet reménye tündöklék feléje.

Egyedüli gondja, szórakozása az a kicsi gyermek, egész nap vele foglalkozik, becézi, kényezteti; kitanulta, megérti minden kívánságát, az ő karjai között, az ő lágy dala mellett alszik el; majd elhall-

gat a daloló ajak, csókot lehel a rózsás kis arcra és csendesesen lefekteti a díszes, menyeges bölcsőbe; a bölcső néhányat libben és a fiúcska édesdeden alszik, az anya pedig ott örködik fölötte; nézi . . . nézi azt az alvó kis anyagát és úgy elgondolkozik. Elgondolja, hogy mily öröm volt látni, mikor azok a kövér lábcskák megtették az első lépést; mily édes volt hallani, mikor az a piczi száj először mondta ki az ő nevét; majd a jövőt alkotja meg, mikor már többet is tud mondani, mint az ő nevét; majd ha először megy iskolába és az a csepp kis kéz le is tudja írni, amit mond, majd ha az a szép fejecske telve lesz a tudománnyal s egyszer az fog adni önéki tanácsot . . . itt gondolatai szomorú utra tévednek. Eszébe jut, hogy csakis arra van utalva, hogy azt bevárja; a szerető férjet, az apát elragadta a rut halál.

Ki tudja megéri-e, mire felnő a kicsi? Vagy ha . . . megborad attól a gondlattól, őt is elvonné tőle a jó Isten . . . szemébe köny szökik . . . de ni! kis fia fölébredt, feléje nyújtja kövér kezeckéit és mosolyt követel, mert különben ő is sirásra fogja a dolgot.

Fölveszi, száz, meg száz csók között adja rá a piros ruhácskát, megkötözi a kis cipőket, majd a reggelivel kínálja; hanem a kis fiúnak sehogya sem akar az izleni. Olyan bágyadt, rosz kedvű. Tán nem aludt eleget, vigasztalja magát az aggodó anya. Hanem mikor látja, hogy az egész éjszakán át lázas, nyugtalan, orvoshoz siet, aki megvizsgálván a gyermeket, komoly arczczal a fejét csóválja és kijelenti, hogy ez a difteritisz, a gyermekek réme. Az anya csaknem fölsikolt ijedtében. Szinte megszedül ezektől

a borzasztó szavaktól. De csakhamar összeszedi minden lelki erejét, hiszen drága kis betegének szükség van őreá. Senkit sem enged a bölcsőhöz közelíteni. Ott nem hagyná egy percre sem. Azt hiszi, míg ő örzi, nem mer a halál hozzá közeledni.

A tegnapi még életeleven kis gyermek ott fekszik megtörve, mint egy halvány lilium. Körüle apró játékaik elszórva. Semmi sem kell már öneki. Nem figyel édes anyja hizelgő szavaira, nem törődik kétségbeesésével. Angyal társai hívják; az ő csillaga lehullt, kialudt örökre.

Az anya virraszt egész éjszakán át, nem érez fáradtságot, csak a kezeit tördeli; majd letérdel a bölcsőhöz és imádkozik. Egy pillanatra visszaszáll lelkébe a remény. Nem! Az nem lehet, hogy elve-szítse egyetlen gyermekét. Tán majd reggelre jobban lesz s számlálja azokat a hosszú kínos órákat, melyek olyan lassan teltek el.

Tizenkét órát üt ott kün a toronyóra. A szegény asszonynak úgy tűnik fel lassu kongása, mint egy gyászharang. Ugy tetszik neki, mintha már meghalt volna szenvedő gyermeke, s ijedten kap a bölcsőhöz.

Még él! Kis melle kinosan zihál . . . a szép kis piros ajkakat fölégette a belső forrás.

Egy óra . . . az anya reménykedik, tán a holnap mehozza a gyógyulást. És nem csalódott.

Mire a nap bibor sugarai megjelentek a láthatáron, a szeretett kis fiú meggyógyult örökre. Meggyógyult! Neki többé nem fog fájni semmi! Ott fekszik a kis bölcsőben, s olyan fehér volt, mint a leg-
fehérebb rózsza.

A kis bölcső mellett zokogott a megtört anya, kinek arca az átélt szenvedéstől nem kevésbé volt

be. Apponyi gróf helyesnek csak azt tartaná, ha az anyakönyv-vezetésről szóló törvény szerves összefüggésben volna az állami közigazgatásról szóló törvényvel. A többség az eredeti szöveget fogadta el. A házasságról szóló fejezet után következő s a házasság érvénytelenségéről szóló negyedik fejezet minden szakasza módosítás nélkül ment keresztül. Ezzel a ház a 73. szakaszig haladt. Az ágytól és asztaltól való elválás, a külföldön kötött házasságok és a külföldiek házassága tárgyában rendelkező hatodik és hetedik fejezetek, valamint a 8, 9. és 10. fejezetek összes szakaszai vita nélkül mentek keresztül.

A képviselőház ülése április 17-én. Az ötödik fejezet tárgyalásánál Veszter Imre szólalt fel először. Vissza akarta utasítani a fejezetet a bizottsághoz, hogy a házasság felbonthatóságát még inkább megkönnyítsék. Teleszky előadó nem fogadta el Veszter módosítását. Azután Apponyi gróf három módosítványával foglalkozott. Arra nézve, hogy ha az egyik fél megígéri házastársának, hogy a polgári kötés után egyháziilag is megesküszik s ezt nem tartja be, azt felelte az előadó, hogy nem hiszi, miszerint ilyesmi előfordulhat. Apponyi gróf jóízű anekdotával válaszolt erre. Egy porosz kadétól a tiszti vizsgán azt kérdezik, hogy mit csinálna, ha kevés katonával védett erőssége ellen tüzérséggel, lovassággal és gyalogsággal vonulna ki az ellenség? A kadét azt felelte:

— Ah! Herr General, so was wird nicht vorkommen.

Zajos derült-ég támadt a Ház minden oldalán a sikerült ötletre. Módosítványa mellett azután igen szép beszédet mondott Apponyi. A miniszterelnök ellenérvelése igen gyöngye volt. Tizenkét óra 25 perczkor Bánffy báró elnök jelentette, hogy a házasságról szóló törvényjavaslat úgy általánosságban, mint részleteiben el van fogadva.

Hirek.

— **(Kossuth Ferenc elutazása.)** A kit rövid itthon való tartózkodása alatt szeretet, ragaszkodás vett körül, vasárnap este elutazott tőlünk a vendégszerető Olaszországba. De nem véglegesen, hisz bucsuzavaiban világosan megmondta, hogy vissza fog térni. Hozza is az Isten mielőbb vissza. Kossuth Ferenc vasárnap este fél 8-kor érkezett meg Károlyi Gábor gróf társaságában a déli vasút budai pályaudvarába, hol óriási közönség gyűlt egybe a bucsuzóra. Az előkelő polgárság képviselőinek élén Gerlóczy Károly polgármester fogadta. Egy nagy-számú fekete ruhás Szélestey Gézáné, Asbóth Ilona és Rudnayné urhölgyek vezettek. Mindnyájan virágbokrétát tartottak kezükben, hogy Kossuth Ferenc előtt a váróteremből a vasúti kocsiig vezető utat s a kupét, melyben utazik, telehintsék rózsával, szegfűvel s ibolyával. Az országyűlési képviselők közül megjelentek Helfy Ignác, Thaly Kálmán, Meszlényi Lajos, Herman Ottó, Lukács Gyula, Hentaller Lajos, Horváth Ádám stb., kiknek Kossuth Ferenc a legszívélyesebben megköszönte figyelmüket. Az ajtóban Asbóth Ilona fogadta. Nagy szép virágbokrétát adott neki e szavakkal: „Mi neked fáj, nekünk is fáj, — gyere haza Kossuth Ferenc.” Kossuth Ferenc mélyen meghatva köszönte meg a szívélyes szavakat. A mikor meg-

fehér. Hiába! Amit az égben elvégeznek, azon itt lenni változtatni nem lehet. Az anyának el kellett válni egyetlen féltett kincsétől. Mily szívesen menne utána, de neki itt kell maradni, küzdeni keserű bánatával.

A bölcsöt nem engedi kivinni szobájából, órákig ott ül mellette, le nem veszi róla mélabus tekintetét, ugy képzeli, mintha most is ott feküdnék benne alvó kis fia, mintha magozdulna a terítő a piciny kezek érintésétől.

Hasztalan hívják a jó ismerősök, nem megy el a bölcsőtől. Az aggódó kérdésekre, azt feleli, hogy ő nem hagyhatja a szeretett lényt magára. Neki ott a helye. Beszél hozzá a legnagyobb gyöngédséggel. Vigasztalja... bátorítja... s szeretetével halmozza el...

Az idő mulik... s a szegény anyát nem tudják eltávolítani a bölcsőtől.

Ott ringatja mindennap a bölcsöt s csendességet int mindenfelé, hogy ne zavarják a drága kis fiu álmát...

Tekintete zavart... Azoknak a hajdani szép szemeknek tüze már régen kialudt... A külvilág nem érdekli... Neki csak egy gondolata van... a fia!

A jó ismerősök nem zavarják többé... Szeretettel gondoskodnak róla... és hagyják élni abban a világban, melyet a nagy fájdalom születe képelet teremtett számára.

És ebből a világból nem ragadja őt ki más, csak a könnyű halál!

S... a Erzs.

szólt az első harangjelzés, előállt Gerlóczy s szép beszédben bucsuzott el a főváros nevében Kossuth Ferencztől, ki mélyen meghatva válaszolt. „Vissza fogok térni hazamba, — ugymond — mert él bennem kötelességérzetem és a tudat, hogy egy nehéz feladat vár reám itt, de én a férfias kötelességnek eleget fogok tenni. (Éljen.) Hogy mikor fogok hazatérni, azt most még nem tudom, de eme forró vágyam teljesítésére mindent elő fogok mozdítani, hogy mentől előbb jöhessenek haza. Erről biztosíthatom önöket. Most másodszor távozom hazám fővárosából. Először a száműzetésbe mentem ama reménnyel, hogy nemsokára újra visszatérhetek. Sok idő mult el, míg a remény teljesült. Most újra a száműzetésbe megyek, melyet azonban vizasztal az a tudat, hogy most csak önkéntes. De fáj az, hogy most családtalanul távozom el innen, mert itt hagyta m atyámat, anyámat, nővéremet. Azonban vigasztal, hogy szereztem új fivéreket, új barátokat. Ezeknek bucsuja vigaszom és ezeknek hívószava buzdítanak a hazatérésre. Isten önökkel! E beszéd alatt az aszszonyok zokogtak, a férfiak szeme is megnedvedett. A bucsuzás érczei igen meghatók voltak. A hölgyek virágokat szórtak utjára és a szalonkocsit virágokkal árasztották el. Kossuth mielőtt a vonatra felszállt, megcsókolta rokonait s a képviselőktől fölötte szívélyes bucsut vett. Ezután a közönség lelkes éljenzései közt Gunszt Bertalan titkárja és Giorgio, édes atyja volt inasa, kíséretében felszállt a kupéba, melynek ablakából még soká köszöntö meg a mindig megújuló ovációkat. Mikor a vonat 7 óra 45 perczkor elindult, a közönség a Hymnust énekelte. A míg el nem tűnt a sötétségben, folyton lobogtatták a perronon levők kendőiket, kalapjaikat s Kossuth kendőjével intett bucsut.

— **(Kossuth Ferenc szalontai földbirtokos.)** Bereczky Imréné és Bajó Lajos nagyszalontai lakosok a szalontai határban lévő 20 holdnyi földbirtokukat azon czélből iratták Kossuth Ferenc nevére, hogy ha hazájába visszatér, minél előbb vászástó és vászastható lehessen. Ez egyszerű földműveseknek eme fennkölt gondolkozása megérdemli az elismerést és dicséretet.

— **(A honvédség köréből.)** Preyer Károly I. oszt. százados, törzstisztjelölt, a cs. és kir. 52. gyalogezredtől a pécsi 19. honvédgyalogezredhez helyeztetett át f. é. április 15-ikétől.

— **(A kanonokok installációja)** kedden délelőtt ment végbe a székesegyházban. Fél kilenczkor valamennyi kanonok a főoltár elé lépett s ott rövid imát mondtak, aztán helyeikre távoztak; a két új kanonok az első padokban foglalt helyet. Schmidt Béla karkáplán olvasta föl a kir. kinevezési okmányokat a püspöki kanoni beruházási záradékkal együtt. Troll Ferenc nagyprépostot Zsinkó István vezette be a nagypréposzi székbe egy szép latin beszéd kíséretében, mire Troll nagyszabású székfoglalót mondott s Zsinkót az olvasó kanonoki, Dobszay Antal drt pedig az éneklő kanonoki székbe vezette be. Ezután Dobszay tartotta meg székfoglalóját s bevezette Szeifritz Istvánt az örkanonoki, Walter Antal a székesegyházi főesperesi és Lechner János drt a tolnai főesperesi székekbe. Ezután Szeredy József dr. és Hanny Gábor foglalták el a Walter és Szeifritz által üresen hagyott székeket. Végül Spiesz János és Pozsgai József lettek székekbe beiktatva. Majd mindnyájan ismét a főoltárhoz mentek s az ünnepély Te Deum-mal végződött, melynek élénklése után Pozsgay misét tartott. Délben Trollnál diszebed volt, melyen Dulánszky Nándor dr. megyés püspök s számos pap vett részt.

— **(Végtárgyalás a Pritz-Hegedüs féle bűnygyben.)** A Pritz Hegedüs féle bűnygyben a végtárgyalást f. é. május 7-ére tűzte ki a pécsi kir. törvényszék.

— **(Az új honvéd-laktanya.)** A Batthyány-laktanya telken építendő honvéd gyalogsági laktanyára nézve megállapított kiviteli tervezjakokat a m. kir. honvédelmi miniszter változtatásokkal fogadta el s a városi törvényhatóságához intézett leiratában föl hívja a város közönségét, hogy az építkezések haladék nélkül való megkezdése iránt intézkedjék, hogy a munkák bevégeztével fölterjesztendő javaslata alapján az osztályozással összekötött átvételnek legkésőbb f. évi október hó elején való foganatosítása iránt keilő időben intézkedhessen. Végül megjegyzi, hogy a régi laktanya telepen tervezett raktároknak külön épületben javasolt telepítése ellen nincsen kifogása.

— **(Hymen.)** Tegnap reggel esküdött örök hűséget a barátok templomában Burgies Nándor posta és távirtda-főtiszt Kündl Anna kisasszonynak. Áldást és boldogságot kívánunk az új párnak.

— **(Veszett kutya által megmárt emberek.)** Mint futó tűz terjedt el a hír a mult hét végén Nagy-Ágon, hogy egy veszett kutya szaladgál a falu utcáin s több embert megmárt. A szomorú hír valóban bizonyult, mert Maiszinger Boldizsár kutyája csakugyan megveszett s ez állapotában az utcán haladó Holzenbach Jakab, Tilk Konrád és Maiszinger Henriket borzasztóan megmárt. De megmárt még egy sertést és több kutyát is. A lakosok rémülten húzódtak házaikba és az utcák csakhamar néptelenek

lettek. A sásdi főszolgabíró a községi bíró sürgős jelentésére azonnal kiküldte a helyszínére a sásdi állatorvost, ki a kutyát lelovatta s felboncolván konstataálta a veszettséget. Továbbá agyonlovotta a megmárt állatokat. A sásdi főszolgabíró a megmárt emberket f. hó 17-én egy megbízható egyén kíséretében a budapesti Pasteur-féle védőtő gyógyintézetbe szálltatta.

— **(A helyettes községi bíró.)** Haksch Emil elhunytával megüresedett a községi bírói állás, melyet helyettesítés útján töltenek be, még pedig Németh Béla ügyvéddel.

— **(Se óra, se csikó, se ló, se pénz.)** Goldmacher Vilmos váznoki kocsmáros f. hó 16-án délután a Réz kocsmájában Kreiczermayer Sebestyén és Rosz Mátvás mágoosi lakosok arra birták, hogy óráját 9 frt ráfizetés mellett cserélje el a Kreiczermayer órájáért, melyet Rosz 20 frtért megvenni ígérkezett. Goldmacher előtt óráját olyan haszontalan portékának, a csikót pedig oly drága jószágnek festették, hogy ez a cserét nyereségesnek találta s a 9 frtot órájával együtt készséggel átadta a titokban nagyokat nevető Kreiczermayernek s titokban szintén nagyokat nevetett az „üzlet” sikerültén. De bezzeg megnyult az ábrázata és siróra állt a két szeme, midőn a csikót az udvarra hajtották. Nem is kellett megvizsgálnia a szegény párát, mindenki láthatta, hogy alaposan rászédtek. Kérőre fogta a dolgot. Vegyék vissza a csikót, mert a felesége agyonüti, ha ilyen furcsa jószágot vezet az istállóba. Kreiczermayer hamiskásan rámosolygott társára és — ujjabb cserét ajánlott a lefőzött kocsmárosnak. Van neki két pom-pas lova, öröm rájuk nézni, hát ő jószívűségből elcseréli a csikóért 50 frt — ráfizetés mellett. Mit tehetett a szegény Goldmacher? Már uszott s gondolkozni is alig tudott. Nagyon nyugott s ráállt erre a cserére is és előlegképen 7 frtot szürkolt ki. Mikor a lovakat felhajtották az udvarra, ijedtében majdnem elájult.

— Csaló kompániával van dolgom! — hörgé halálsápadtan. — Nem kell nekem többé se a ló, se a csikó, se a pénz, se az óra, megyek én haza, maradjon minden a tiétek! — kiáltá kétségbeesetten.

— Nem ugy verik a cigányt atyafi — ordította Kreiczermayer. — Addig innen ki nem megy, míg a hátralékos 36 frtot ki nem fizeted.

Goldmacher egy pillanat alatt az utcán termett. Kreiczermayer utána! A fordulónál utólérte, megragadta torkát és zsebéből pénzt kivenni akarta, minek nem sikerültén feldühödvé visszaharcolta a kocsmába s nem eresztette el, míg csak meg nem szabadították.

— Se óra, se csikó, se ló, se pénz! Mit fog csinálni a feleségem? — sopánkodott a szegény károsult s busan indult hazafelé.

Kreiczermayer és Rosz a sásdi kir. járásbíró-ságnak lettek följelentve.

— **(Tűz a vidéken.)** Ocsárdon f. hó 11-én a Horváth József és társai tulajdonát képező pajta, az abban elhelyezett épületfák és takarmánnyal együtt leégett. A kár 341 frt. A tüzet gyermekek okozták, kik a pajtában játékból gyufákat gyujtottak meg, s a szalma közé dobták.

— **(Ismét a dinamit.)** Pajfli György 13 éves mágoosi fiu a napokban több társával elment a mágoosi temetőbe, hol Unger János vele egykoru fiu elővette az apjától megkerített dinamittöltényeket s játszani kezdtek. Játék közben Unger János a töltények egyikét gyufával meggyújtotta, az felrobbant s a közel álló Pajfli Györgynek bal kezén 3 ujját, jobb kezén pedig 4 ujját teljesen szétroncsolta. Ezuttal megemlítjük, hogy a vidék nagyon el van árasztva dinamittöltényekkel, miknek elkobzása a csendőrségnek elég gondot ad. A dinamittöltények a bányamunkásoktól kerülnek ki, kik a bányákból hazaviszik s vagy maguknál tartják, vagy eladogatják. Felhívjuk a bányahatóságot és a magán kőbánya-tulajdonosokat, miszerint a felügyelőket szigorubb ellenőrzésre utasítsák, hogy a bányamunkások ne vihessenek el a bányából dinamittöltényeket.

— **(Mohácsra dzsidások jönnek.)** Julius elején két dzsidás-század jön a mohácsi kaszárnyába s egy ideig ott maradnak.

— **(Hatvanöt éves szörnyeteg.)** Borzadalmas esetet jelentettek föl a mohácsi csendőrségnél. Egy mohácsi polgárrasszony rájött arra, hogy 9 éves kis leánya ellen gyalázatos merényletet követett el Pribék Károly 65 éves mohácsi takács. A gyalázatos tettet letartóztatták. A vizsgálat folyamán kiderült, hogy a 9 éves leány már tizenegyedik aldozata az aggastyán-szörnyetegnek.

— **(A pécsi polgári daloskör)** karmestere Vész Albert ieköszönt állásáról s közelebb a Pécsi Dalárda kötelékébe lép.

— **(Tolvaj inas.)** Mándy Béla szentlőrinczi földbirtokos egy idő óta azt tapasztalta, hogy több posztó és fehérruhaneműjét apródonként ellopták. Sokáig nem tudták a tettest fölfedezni, míg végre gyanuba fogták Csonka István inast, ki fizetését tulhaladó költségeket vitt véghez. Rendes vendége volt a kártya-asztaloknak és a kocsmáknak, hol adta az urat és szórta a pénzt. Letartóztatták és kevés vonakodás után töredelmesen bevallotta, hogy a hiányzó

ruhaneműket 5 lopta el és Pécsét elzalogosította 66 frt 90 kr. erejéig.

— **(Becsapták a cigányasszonyok.)** Nemes Sámuel bogdásai lakos feleségétől Androvics Katalin iványi és Kovács Róza istvándi kóborló cigányasszonyok azon ürügy alatt, hogy leányának nyakán lévő sebet meggyógyítják, 26 frt 25 kr értékű ruhaneműt s 5 frt 60 kr. készpénzt kicsaltak. Mikor az asszony az orvosságot kérte tőlük, a cigányasszonyok azt felelték, hogy az orvosságot kizárólag ez az ajánlók képezi, mert abban a hókusz-pókuszban, mit azzal csináltak, van az az erő, mely a leányt meggyógyítja. Csak várják meg a gyógyulást. A babonás és tudatlan asszony elhitte a bolond mesét és várt, de mivel sokáig várt és a gyógyulás még sem következett be, panaszt emelt ellenük. A két híres újmódi orvos ellen, kik egymásra háritják a gaztett elkövetését, az illetékes hatóság előtt megtették a följelentést.

— **(Halálozás.)** Fabriczy Elekné szül. Hartl Mariska f. hó 16-án 25 éves korában meghalt Pécsen.

— **(A mohácsi vásár.)** A hétfőn megtartott mohácsi országos vásár eredménye kedvezőtlen volt. A felhajtás lovak, marhák és sertésekben nagy volt ugyan, de jelentékenyebb üzlet nem fejlődött ki, mert az eladók áruikon a vevők által kínált árakon nem akartak tudni. Egyedül a ló-üzlet terén történt nevezetesebb ügylet-lebonyítás. Eladott: hízott sertések 30—40 frton mmként a szokásos 20% életsúly levonás mellett; szopós malacok 10—14 frton páronként. Lovak 100—400 frton darabonként. Szarvasmarhák: tehén 80—130 frtig; tinó 30—40 frton; ökrök 100—150 frtig. Pálinkában nem volt üzlet. A kereskedők és iparosok erősen panaszkodtak a vásár kedvezőtlen eredménye miatt.

Művészet, irodalom.

A búbos pacirta, Wildenbruch Ernő ezen négy felvonásos színművének első előadását hétfőn meglehetősen száma közönség hallgatta végig a színházban. A darab bővelkedik hatásos részletekben, bár az egész mű erőltetett jellemeivel nem valami magas irodalmi színvonalon áll és írója inkább a modern realismusnak német érzélgősséggel feleresztett eszközeivel iparkodik hatni a nézők idegeire.

A darab meséje röviden ez: Langenthal Ágost papirgyáros, ki az emberek jogegyenlőségének lelkes híve s munkáit nem alárendeltjeinek, hanem a munkában társainak tekinti, szerelemre gyul Schmalenbach Léni munkásleány iránt, kit a gyáros léha mostohaöccse, Hermann „búbos pacirtának“ nevez el, mert már kora hajnalban, mikor az ifju uracs egy átdorbézolt éj után hazakerül, dalolva szorgoskodik a kertben. A gyáros megkéri Léni kezét ennek anyjától özv. Schmalenbachnétól, ki sógorával Schmalenbach Alével szövetekezve rábírik Léni a házassági ajánlat elfogadására, bár Léni Héfeld Pál meritőlegénybe szerelmes. A leány elhatározására döntő befolyással van a socialistikus elvekkel szaturált Alé bácsinak az az előadása, hogy ha a gazdag gyárhoz megy feleségül, beteg édes anyját fürdőre küldheti s biztos gyógyítását eszközölheti. Léni elhatározását azonban megintatja Héfeld Pál megjelenése a gyárosnál, kitől az elbocsátatását kéri, ki azonban nem meri megvallani a gyárosnak, hogy Léni szereti. A világi Herman észreveszi Léni in-

gadozását s Héfeld iránti szerelmét felhasználja arra, hogy Léni szökésre bírja kilátásba helyezvén neki, hogy a gyárostól ily módon szabadulva Héfeldhez mehet nőül, mert ő ki fogja házasítani s anyjának furdózási költségét is viselni fogja. Az elvakitott leány bizva az urfi becsületes szándékában, éjnek idején felkeresi Hermann szobájában, hogy vele szökjék Berlinbe. Hermann e vastag realismussal megirt jelenetben el akarja csábítani Léni s midőn ez az urfi alávaló szándékát észrevevén hevesen ellenkezik, a csábító bezárja az ajtót. Léni kétségbeesésében fellármázza a házbelieket, kik erősen követelik a bebocsátatást. Herman az ajtót megnyitván a belépő gyáros megkövülten áll meg Léni megpillantásakor, majd lelővéssel fenyegeti öcsését s ezt csak unokatestvérök, Julianna közbelépése akadályozza meg. Hermann távozása után Léni megvallja a gyárosnak, hogy ő Héfeldet szereti s azért egyezett bele Hermann rábeszélésére a szökésbe. Langenthal gyáros megtörve hallgatja e vallomást s a leányt az időközben megjelent Héfeld karjaiba vezeti.

Az előadás minden tekintetben sikerültnek mondható. Kalmár Piroška Léni nehéz szerepét művészi tökélyvel alakította meg, a romlatlan kedélyesség játszi vonásait ép oly pompásan juttatta érvényre, mint a drámai küzdelem megrendítő kifejezését; művészi és természetes volt minden mozdulatában s a közönség elragadtatással gyönyörködött kedvence ihletett játékában. Balla nagy rutinnal s természetes könnyedséggel adta a világi Hermann szerepét. Follinus Alé szerepében az elégedetlen, politizáló munkás valódi típusa volt, Peterdi mint gyáros teljesen megfelelt a várakozásnak s komoly tanulmányról tett tanúságot. Szakács (Héfeld), Bodroginé (Schmalenbachné) és Szilágyi Berta (Julianna) kifogástalan játékkal szintén méltóképen sorakoztak a többi szereplőhöz úgy hogy hízélgés nélkül elmondhatjuk, hogy ily kerekded, összefüggő előadást ritka vidéki színtársulat képes produkálni.

Kossuth Lajos emlékezete ezim-mel egy nyolcz ivnyi terjedelmű diszes füzet jelent meg, magában foglalván a „Vasárnapi Ujság“-nak a gyászeset alkalmából Kossuth életéről és haláláról szóló, gazdag változatosságu közleményeit s 45 érdekes képet, melyek közül kettő külön nagy képmelléklet. E gyászkeretű borítékba foglalt füzet ára 40 kr. Megrendelhető a „Vasárnapi ujság“ kiadóhivatalában, Budapest, IV. Egyetem utca 4. szám alatt. — E füzetnek mintegy kiegészítésül legközelebb meg egy másik hasonló füzet is fog megjelenni, mely főleg Kossuth Lajos turini és budapesti temetése leírásának lesz szentelve, a gyászszertartások minden nevezetesebb mozzanatát feltüntetve, jelesebb hazai művészek által készített számos eredeti képpel. E füzet ára 30 kr. lesz. Ez a két füzet egy önálló kötetbe is egyesíthető. A két füzet együtt 70 krért rendelhető meg a „Vasárnapi Ujság“ kiadóhivatalában, Budapest, IV. ker., Egyetem-utca 4. szám.

Uj zeneművek. Nádor Kálmán budapesti zenemű kiadónál a következő zeneművek jelentek meg. Konti Józseftől a „Cziterás“ keringő a fővárosban óriási sikert aratott operettjének legszebb keringő részletei összegyűjtött kiadásban. Rendkívül sikerült keringő, melyet az egész országban jártanak cigányaink. Ára 1 frt.

Pap Zoltántól „Dal a dalról.“ Ezen érdekes magyar dal a korán elhunyt Palotásy

Gyula egyik legszebb „Őszi idő alig jöhet fel a nap“ cz. dalára van írva. Gyönyörű magyar dal, valódi gyöngy a most oly sűrűn termő utcai nóták között. Mint zongora darab is kitűnő, mivel gyönyörű átíratra a legkényesebb igényeket is kielégíti. Mindkét zenemű megjelent és kapható Nádor Kálmánnál Budapest Károly körút 8. szám.

Törvénykezés.

Az áldomás. Domonkos István és Pokó János perekedi lakosok 1892. december 16-ikán lovat cseréltek és rá áldomást inni este a falu korcsmájába mentek, hová Pokó György is betért. Mikor a két cserélő féi haza felé indult, Pokó György utjokát állta, a heves tiltakozásra Pokó Jánost kieresztette, de Domonkos Istvánt a kezében lévő kasza élesítő vassal agyba főbe verte, majd földre teperte, s addig rugdosta, míg oldalbordái összetörték. Domonkos a szenvedett sérülések folytán negyednapra meghalt. Az 1893. okt. 30-án megtartott végtárgyaláson Pokó György beismerte ugyan tettét, de Domonkos Pált vádolta fölbujtással. A kir. tszék ekkor póttárgyalást rendelt el, melyet tegnap tartottak meg. Domonkos Pál terhére vallott az elhalt fia s a vele vadházasságban élő Lantos Kati. Az elnök megdorgálását zudította fejére a községi bíró, ki a véres tett elkövetésénél jelen volt, de a helyett, hogy rendet csinált volna, eltávozott. A kir. törvényszék a vád és védbeszéd után Pokó Györgyöt a btk. 301. és 306. § alapján halált okozó súlyos testi sértés büntetésében bűnösnek mondta ki s 6 évi fegyházzal sújtotta. Domonkos Pál, id. Simon Pál és ifj. Simon Pál a vád és következményei alól fölmentettek.

A KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.†)

Tek. Szerkesztő úr!

Örvendetes tudomásul szolgál a közönségnek az, hogy Pécs szab. kir. város rendőrfőkapitánya az utcákra való önkényes portöröngy-kirázást eltiltó szabályrendeletet dolgozott ki. Hanem ez még nem minden. Ezzel kapcsolatban a „járdáknak magán-személyek által való locsolását“ korlátozó szabályrendeletet is kellene kidolgozni, kioktatván az illető háztulajdonosokat, illetve a cselédeket, — hogy különösen a Papnövelde-utcában — a tisztára kefélt kabátok és ujcilinderek nem arra valók, hogy azok Kneipoljanak, s a vízvezetéki sugár hordképességének szolgáljanak célpontul.

Kérjük tekintetes Szerkesztő urat, sziveskedjék ezen vizgyógyintézet beszűntetését a toronyalatti urnánál indítványozni.

Szerkesztő urnak kész szolgálai

Négyen, kik ingyen zuhanyban részesültek akaratlanul.

†) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ

Felölös szerkesztő:

PLEININGER FERENCZ

Szerkesztő:

BOGÁTHY MEDÁRD.

Hirdetések:

785. szám.
1893.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírószág 1893. évi 10161. számú végzése következtében Horváth Antal ügyvéd által képviselt Kokotics József és neje javára Fekete István ellen 700 frt s jár. erejéig foganatósított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 690 frt 60 kr-ra becsült szobabutorok, felszerelések, lovak, kocsik és malaczkokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 12233/1893. számú végzése folytán 700 frt. tőkekövetelés, ennek 1892. évi július hó 1. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 83 frt 30 kr-ban bíróság már megállapított költségek erejéig **Patacsón a patacsi határban 150. sz.** leendő eszközzésére **1894. évi május hó 4-ik napjának d. u. fél 3 óra**ja határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsen, 1894. évi április hó 15. napján.

Engler Kálmán

kir. jbirósági végrehajtó.

434. szám.
1894.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírószág 1893. évi 7309. számú végzése következtében Klaiber József javára Kron Mihály ellen 276 frt s jár. erejéig foganatósított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 443 frt 38 kr-ra becsült szobabutorok, felszerelések, korcsmai berendezés, borok, hordók stbből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 6209./1894. számú végzése folytán 276 frt. tőkekövetelés, ennek 1892. évi szeptember hó 20. napjától járó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 50 frt. 49 kr-ban bíróság már megállapított költségek erejéig Pécsen Siklósi országút 26. sz. a. leendő eszközzésére **1894. évi április hó 27. napjának délutáni 1/2 óra**ja határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsen 1894. évi ápril hó 15. napján.

Engler Kálmán.

kir. jbirósági végrehajtó.

4164 sz.
tkvi. 1894.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Lemmer József és neje végrehajthatónak Neib János és neje Heid Anna végrehajtást szenvedő elleni 272 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsváradai kir. járásbíró területén levő, Kéménd község határában fekvő a kéméndi 549. sz. tjkvben felvett 1177. hsz. sz. szántóra 16 frtban, a kéméndi 599. sz. tjkvben felvett 1448. hsz. sz. szőlőre 140 frtban, a kéméndi 343. sz. tjkvben felvett 1543. hsz. sz. szőlőre 220 frtban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1894. évi június hó 15. napján d. e. 10 órakor Kéménd község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 1 frt. 60 krt, 14 frtot és 22 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. törvénycikk 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság 1894. évi február hó 16. napján

Bogyay Pongrácz,
kir. tvszéki bíró.

7217. szám.
1893.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Bihari Benő ügyvéd dárdai lakos végrehajthatónak Ódenvald József lipovai lakos végrehajtást szenvedő elleni 10 frt 65 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbíró területén levő Lipova községben fekvő a lipovai 424. tjkvben felvett 602. hsz. fekvőségre és pedig az 1881. 60. t. cz. 156. §-a alapján egészben és így a társtulajdonos Armbruszt Magdolna illetőségére is 186 frt, — a lipovai 424. tjkvben felvett 82. hsz. fekvőség 80. sz. háznak Ódenvald Józsefet illető részére 261 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1894. évi május hó 7. napján délelőtt 10 órakor Lipova községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 18 forint. 60 krajczárt és 26 forint 10 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. LX. törvénycikk 42 ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán a kir. járásbíró mint tkvi hatóságnál 1893. évi december hó 13. napján.

Balasko János
kir. járásbíró.

„VILLÁM”

Peronospora-Permetező-gép

kitüntetve

az első állami arany-éremmel a Budapesti permetező géppróbán 1893.

Diszoklevéllel a Balatonvidéki termény kiállításon. Balatonfüred 1893.

I. rendű oklevéllel a Műkertészeti kertgazdasági és vegyes kiállításon. Szeged 1893.

Csiszolt vörösrézből darabonként ára 20 frt.

A gép oly lényeges javítással bír, hogy az összes alkatrészek egyetlen szárnycsavar föltágítása után bármikor és bármely része kivehető, ellenőrizhető s a netán előforduló munkazavar oka azonnal elhárítható. A szerkezetnek ezen könnyű szétszedése még eddig semmiféle gyártmánynál nem található.

Megren lelhető

MARANICS RAJMÁR rézöntő

pinceszeged és permetező gépek készítőjénél

PÉCSETT: Felső havi boldogasszony-utca, 10. szám.

Kimerítő utasítás árjegyzékkel kívánatra bérmentve.

21529. sz.
tkvi 1893.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szautter Gusztáv ügyvéd Király Jánosné végrehajthatónak Gyenis Éva végrehajtást szenvedő elleni 120 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. járásbíró területén levő Magyar-Peterd község határában fekvő a magyar-peterdi 82. sz. tjkvben I. a. felvett 163. hrsz. 47. sorsz. házra, közös udvartérre, 151. 166. hrsz. kertekre és 1/4 telekre 1640 frt kikiáltási áron az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1894. évi május hó 2 napján d. e. 9 órakor M.-Peterd község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 164 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. törvénycikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1894. évi november hó 19. napján.

Bogyay Pongrácz,
kir. tvszéki bíró.

Köhögés,

rekedtség és elhűlésodásnál melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe

Egger díjnyertalmazott

biztos hatású

Mell-Pastillait.

Kaphatók 25, 50 kros és 1 fítos eredet dobozokban a monarchia valamennyi gyógyszer-tárában.

Pécs: Sipőcz Ist., Erreth János, Göbel Kálmán, Zsiga László és az irg. rend gyógyszer-tárában. Mohács: Lúiszer Viktor és Szendrői Jenő gyógyszer-t. Siklós: Szent-györgyi Mór és Peltrach S. gyógyszer-t. Pécsváradon Dvorszky Béla gyógyszer. Dárdán: Czingelly örök. és Dermár Pál gyógyszer-t. Sásdon: Mandák Gy. Sándor gyógyszer. Szt.-Lőrinczen: Szilágyi György gyógyszer. Szigetvár: Salamon Gyula és Vias Sándor gyógyszer. Bonyhádon Eibach Ödön gyógyszer.

valamint az

Egger A fia cég

gyógysz. a különlegeségi gyárban Bécs - Nussdorf.

4165. sz.
tkvi 1894.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Venczler Péter végrehajthatónak Markovits Jócó végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Birján községben fekvő a birjáni 259. sz. tjkvben felvett 34. hrsz. 72. sz. ház és belsősegre az árverést 465 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1894. évi június hó 22. napján d. e. 10. órakor Birjánban a község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 46 frt 50 krt készpénzben, avagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1883. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. trvszék, mint tkvi hatóság 1894. évi febr. hó 15. napján.

Lukries István,
kir. trvszéki bíró.

Bérház eladó.

Egy ujonnan épült

magas földszintes bérház,

mely évenként 700 frtot jövedelmez,

közel a sétatérhez, jutányos föltételek mellett, szabad-
kézből eladó.

Bővebb felvilágosítást ad a lapunk kiadóhivatala.

*****

Jó bizonyítványokkal bíró házmaster

(lehetőleg nős gyermektelen) kerestetik. Bővebb felvilágosítást e lapok kiadóhivatalában.

*****